

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΛΟΥΚΑ

(20/11/2022)

Ἄκρως ἐνδιαφέρουσα προσέγγιση στό ζήτημα τοῦ πλουτισμοῦ καί τῆς χωρῆς μέτρο συσσώρευσης ὑλικῶν ἀγαθῶν κάνει τό σημερινό Εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, στό ὁποῖο ὁ Κύριός μας παρουσιάζει τήν παραβολή τοῦ ἄφρονος πλουσίου. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός ζοῦσε γιά νά ἀπολαμβάνει τά πλούτη καί τά ὑλικά ἀγαθά πού κατεῖχε καί τό μόνο πού τόν ἐνδιέφερε ἦταν ἡ ἐπαύξησή τους, ἀδιαφορώντας γιά τά προβλήματα καί τήν ἀνέχεια πού μάστιζε τούς συνανθρώπους του. Ὁ Θεός, ὅμως, πού δημιουργήσε τόν κόσμον καί κατένειμε τόν ὑλικό πλοῦτον μέ δικαιοσύνη, τήν ὁποία θέλει καί οἱ ἄνθρωποι νά ἐπιδεικνύουν, τοῦ ἐμήνυσε ὅτι ὁ θάνατος εἶναι κοντά. Τί θ' ἀπογίνουν, λοιπόν, ὅσα ἀπέκτησε, ἀδιαφορώντας γιά τήν μετά θάνατον κατάσταση τῆς ψυχῆς του; Αὐτά παθαίνουν ὅσοι θησαυρίζουν θησαυρούς ἐπί τῆς γῆς καί ὄχι θησαυρούς πνευματικῶν ἀγαθῶν καί ἀρετῶν, κατά τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Τό ζήτημα τοῦ πλοῦτου καί τῆς ὀρθῆς διαχείρισης τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, τά ὁποῖα ἀποτελοῦν δῶρον τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπον, εἶναι διαχρονικό, γι' αὐτό ἀπασχόλησε καί ἀπασχολεῖ διαρκῶς τήν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία δέν ἀδιαφορεῖ γιά τήν καταξίωση καί κατάκτηση αὐτῆς τῆς ζωῆς, ἀλλά ἐνδιαφέρεται κυρίως γιά τήν κατάκτηση τῆς αἰωνιότητος, περίοδος προετοιμασίας γιά τήν ὁποία εἶναι αὕτη ἡ ζωή. Μέσα σ' αὐτό τό σκεπτικό, ἡ Ἐκκλησία διδάσκει ὅτι ὁ ὑλικός πλοῦτος ἀνήκει σέ ὅλους τους ἀνθρώπους, γι' αὐτό καί ἀγωνίζεται γιά τήν ἐδραίωση τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, ὅπου τα φαινόμενα τῆς δημιουργίας νεόπλουτων καί νεοπτωχῶν θά ἀποτελοῦν παρελθόν. Διά στόματος τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ἐπισημαίνει ὅτι *«ὅταν ὁ πλοῦτος σκορπίζεται κατά τόν τρόπον πού ὁ Κύριος παραγγέλλει, εἶναι φυσικό νά παραμένει. Ὅταν, ὅμως, φυλάσσει, εἶναι φυσικό νά ἀποξενώνεται. Ἐάν τόν φυλάσσεις, δέ θά τόν ἔχεις. Ἐάν τόν σκορπίσεις, δέ θά τόν χάσεις»*.

Αὐτό σημαίνει ὅτι ὅσοι, ἀπό τίς συγκυρίες τῆς ζωῆς, βρέθηκαν νά κατέχουν πλούσια ὑλικά ἀγαθά, μποροῦν νά συνεισφέρουν στόν ἀγώνα γιά τήν ἐξισορρόπηση τῶν κοινωνικῶν ἀνισοτήτων, βοηθώντας ἐκείνους πού ἔχουν ἀνάγκη. Κατά τόν τρόπο αὐτό, ὅπως σημειώνει ὁ Μέγας Βασίλειος καί οἱ ἴδιοι δέν χάνουν, ἀλλά καί οἱ συνάνθρωποί τους ἀνακουφίζονται καί βελτιώνουν τίς συνθήκες τῆς ζωῆς τους.

Σοφή προσέγγιση στό θέμα, κάνει καί ὁ Ἅγιος Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεῦς, ὁ ὁποῖος ἀποκαλύπτει πρός τοῦ πλοτύνοντος ποιός εἶναι ὁ πραγματικά πλούσιος: *«Πλούσιος δέν εἶναι ὁποῖος κατέχει, ἀλλά ὁποῖος μεταδίδει. Καί αὕτη πού καθιστᾷ μακάριο τόν ἄνθρωπον δέν εἶναι ἡ ἀπόκτηση τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, ἀλλά ἡ μετάδοσή τους»*. Μακάριος ἄνθρωπος, λοιπόν, εἶναι ἐκεῖνος πού εὐχαριστεῖται προσφέροντας καί

βοηθώντας τους άλλους, κινούμενος από αισθήματα αγάπης και αληθινής φιλανθρωπίας.

Είναι εκείνος που μιμείται τό παράδειγμα του ίδιου του Κυρίου, ο οποίος, έξ αγάπης κινούμενος, ἐνηθρόπησε προκειμένου νά θεοποιήσει τόν ἄνθρωπο καί νά τόν καταστήσει μέτοχο των ἀγαθῶν της Βασιλείας Του. Στίς μέρες μας, ὅμως, πού ἡ ἀποστασία ἀπό τό θέλημα του Θεοῦ εἶναι χαρακτηριστική καί ἡ ἔλλειψη τῆς αγάπης κυριαρχεῖ στίς διανθρώπινες σχέσεις, ἡ πλουτοκρατία τείνει νά λάβει τή μορφή μάστιγας, πού ἀπειλεῖ τά θεμέλια των σύγχρονων κοινωνιῶν. Γι' αὐτό προφητικός ἀκούγεται ὁ λόγος του κυρ' Ἀλέξανδρου τῆς Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας, του Παπαδιαμάντη, ὁ ὁποῖος στίς ἀρχές του 20οῦ αἰῶνα παρατηροῦσε: «Ἡ πλουτοκρατία ἦτο καί θά εἶναι ὁ μόνιμος ἄρχων του κόσμου, ὁ διαρκῆς ἀντίχριστος. Αὕτη γεννᾷ τήν ἀδικίαν, αὕτη τρέφει τήν κακουργίαν, αὕτη φθείρει σώματα καί ψυχᾶς. Αὕτη παράγει τήν κοινωνικήν σηπεδόνα. Αὕτη καταστρέφει κοινωνίας νεοπαγεῖς». Τό πρόβλημα, θά μπορούσαμε νά ποῦμε, κατακλείνοντας, ἀδελφοί μου, δέν εἶναι ὁ πλοῦτος καί ἡ ὑλική εὐμάρεια, ἀλλά ὁ τρόπος τῆς διαχείρισής τους, προκειμένου ὅλοι νά ἀπολαμβάνουν ἐξίσου τά δῶρα τῆς ὑλικῆς δημιουργίας του Θεοῦ, συμβάλλοντας στήν ἐδραίωση τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης καί εἰρήνης. Αὐτό ἐπιτυγχάνεται καλύτερα ἄν οἱ ἄνθρωποι συνειδητοποιήσουμε ὅτι τό χρῆμα δέ μπορούμε νά τό πάρουμε μαζί μας μετά τόν θάνατό μας. Μποροῦμε, ὅμως, νά τό στείλουμε στόν οὐρανό, πρὶν ἀπ' αὐτόν, γιά νά μᾶς περιμένει, μέσα ἀπό τήν αγάπη καί τήν συμπάθεια πρὸς τίς ἀνάγκες καί τά προβλήματα τῶν συνανθρώπων μας. Ἀμήν.

Αἶδεσ. Πρωτοπρ. Κωνσταντῖνος Σιόντης
Προϊστάμενος Ι.Ν. Ἁγίου Ἰωάννου Ἀνατολῆς